

Így élünk...

Programunk
az egység.

CHIARA LUBICH

A második világháború alatt
Olaszországban, Trentóban
történt:
Az óvóhelyen gyertyafénynél
olvastuk az evangéliumot.
Egyik nap János evangéliumából
olvastuk ezt a mondatot:
„Legyenek mindnyájan egy”.

Azt mondtam: „Ez lesz a
programunk: azért élünk a
világban, hogy mindenki egy
legyen”.

Az evangéliumnak ezért az oldaláért születünk, hogy elvigyük az
egységet a világba, egységet Istennel és egységet minden
emberrel.

De hogyan lehet egységet vinni valahová? Megértettük:
kölsönösen kell szeretnünk egymást, hogy Jézus jelen lehessen
közöttünk.

S mivel Ő valóban közöttünk volt, korábban soha nem tapasztalt
örömet éreztünk, új békét és lelkesedést; az ő fényét, mely utat
mutat.

Mivel Jézus közöttünk volt, az emberek megtértek körülöttünk,
vagy újra hinni kezdtek ugyanazzal a hittel, amivel mi is hittünk;
életkortól, társadalmi helyzettől vagy hivatástól függetlenül.

Jézus álma, amit az Atyától kért halála előtt, kezdett
megvalósulni: „Atyám, legyenek mindnyájan egy”.

AZ ÉLET IGÉJE | 11

„Legyenek mindnyájan egy”
(Jn 17, 21)

Jézus utolsó imájában ünnepélyesen
fordul az Atyához. Azt kéri tőle, ami
leginkább a szívében fekszik.
Isten ugyanis azért teremtette az
emberiséget, hogy az Ő családja legyen,
szeretné megosztani velünk minden
gazdagságát és a maga isteni életét.

Minden család magán hordozza a szülők
vonásait. Ez Isten családjára is igaz.

Az emberiséget a teremtéskor saját
képére és hasonlatosságára alakította,
beleoltotta saját képességét a
kapcsolatra, hogy minden teremtmény
ön maga kölcsönös odaajándékozásában
élhessen.

Így maga az Atya és a Fiú között létező
egység a mi modellünk is, hogy éljünk.

Vajon mivel járulhatunk hozzá? Jézus
e kérésének beteljesedéséhez?

Mindenekelőtt azzal, hogy magunkévá
tesszük. Kölcsönadhatjuk Jézusnak az
ajkunkat és a szívünket, hogy továbbra is
ezekkel a szavakkal fordulhasson az
Atyához, és minden nap bizalommal
ismételhesse meg ezt az imát. Ha ez Isten
álma, akkor ez legyen a mi álmunk is.

Időről időre, minden döntés, minden
választás, minden tett előtt tegyük fel a
kérdést, hogy ez az egység építését
szolgálja-e, a legjobb választásunk-e ez az
egység szempontjából?

Végül oda kellene sietnünk, ahol
legnyilvánvalóbb az egység hiánya, és
magunkra venni ezeket a helyzeteket,
mint Jézus.

{ Megpróbálom mindennap
megvalósítani Jézus álmát:
az egységet. }

Legyen az családi viszály vagy
nézeteltérés az ismerősök között,
feszültség a szomszédokkal vagy ellentét
a munkahelyen, plébánián, esetleg az
egyházak között. Ne meneküljünk el
onnan, ahol békétlenség uralkodik vagy
meg nem értés, ne legyünk közömbösek,
hanem vigyük oda a meghallgatásban,
figyelmességben megnyilvánuló
szeretetet, mely osztozni tud a
széthúzásból születő fájdalomban.

Mindenekfelett pedig éljünk egységben
mindazokkal, akiknek Jézussal azonos az
ideáljuk, akik vele együtt kérik az
egységet, örüljünk jobban annak, ami
kevesbé tökéletes, de egységben van,
mint annak, ami tökéletesebb, de nincs
egységben.

{ Hová vihetek egységet?
A családba, az iskolába,
a barátaim közé. }